

LAAGLANDERS

Met een vlieger de wereld over

MOORDRECHT - Naast de Olympische Spelen, die in de zomer zijn gehouden, en de Paralympische Spelen, die momenteel plaatsvinden, wordt binnenkort nog een ander soort spelen gehouden: de Tafisa World Games in Zuid-Korea. Bij deze spelen komen allerlei bijzondere en vaak onbekende sporten langs, waarvan vele met exotische namen. Eén van die sporten is het vechtvliegeren. En jawel: er doet een Moordrechtenaar aan mee. **RONALD VAN ADRICHEM** vliegt eind september naar Korea om in twee dagen te proberen vechtvliegerkampioen te worden.

"Ik dacht eerst dat het een grap was," zegt Ronald van Adrichem (33), die al twintig jaar vechtvliegerert en in Nederland bij de top acht aller tijden staat en vanaf 2000 op de ranglijsten in de top vijf staat. "Ik werd uitgenodigd om mee te doen aan iets waar ik nog nooit van had gehoord. Ik zei steeds tegen mijn vrouw: ik geloof het pas als ik de tickets in mijn handen heb."

Die tickets liggen inmiddels op tafel van de Moordrechtenaar. Het is geen grap. Afgelopen weekend is Van Adrichem al internationaal actief geweest bij het WK in het Franse Dieppe, waaraan zestig mensen deelnamen. Daar werd hij officieus wereldkampioen. "Dus ik mag me de komende twee jaar wereldkampioen noemen."

Maar de meeste toernooien speelt hij gewoon in eigen land. "Het is natuurlijk bijzonder dat ik als gewone Moordrechtse boeren*** word gevraagd om aan World Games mee te doen. Ik heb in Frankrijk wel eens aan een World Cup meegedaan, maar dit is iets anders. Spannend om eraan deel te nemen, met iets dat simpelweg je hobby is. En omdat ik ook gevraagd ben naast deelnemer ook als scheidsrechter op te treden, wordt alles voor mij betaald. Ja, het is echt heel professioneel opgezet allemaal. En voor mij ook nog een culturele ontdekking. Ik ben daar nog nooit geweest. Veel tijd om het land te zien heb ik niet. Als ik aankom is een dag later de openingsceremonie, daarna twee dagen vliegeren en één dag na de wedstrijd moet ik al weer terug."

Vechtvliegeraar Ronald van Adrichem doet mee aan World Games in Korea

Molukse wijk. We zijn gewoon mee gaan doen."

Al snel was Van Adrichem er elke avond te vinden. "Ik heb het vliegeren geleerd van Joop Tupamahu. Die kende mijn opa en die wilde het mij wel leren. Eerst deed ik het voor de lol, maar voor ik het wist was ik elke avond aan het vliegeren. Ik werd lid van de toenmalige vliegerclub Pombo in Moordrecht en deed mee aan toernooitjes waar 150 tot 200 man aan meededen."

Ronald van Adrichem is sinds die tijd altijd blijven vliegeren in de Ambonwijk. Als hij er vliegt, is hij één van de weinige niet-Molukkers. "Soms staan de kleinen wel eens raar te kijken als ik ineens sta te vliegeren. Maar als ik dan vertel dat ik nog met hun vaders en opa's heb gevliegerd, vinden ze dat alleen maar leuk."

"Wat er zo leuk is aan vechtvliegeren? Het is een soort schaken in de lucht. Je moet proberen de lijn van je tegenstander door te snijden, maar bij elke zet die je doet, doet je tegenstander weer een zet. En zo gaat dat door. Een belangrijke reden waarom het leuk is, is vooral het sociale aspect."

Het vliegeren lijkt een simpel spelletje, maar als Ronald uitlegt hoe het precies in elkaar zit, blijkt er achter die eenvoudige, ruitvormige, papieren vliegers een hele wereld van technieken, tactieken en trucjes te schuilen. Van de soorten materiaal tot de manier waarop je de vlieger kunt besturen. "Op de World Games sta je naast elkaar, en mag je niet uit een cirkel van drie meter doorsnee stappen. Binnen vijf minuten moet er een winnaar zijn en je kun ook bestraft worden voor passief spel."

Van Adrichem beseft dat het bijzonder is dat hij in Korea mee mag doen. "Mijn vader had het echt mooi gevonden als hij dit had meegemaakt. Hij is een paar jaar geleden overleden. Toch is hij er voor mij altijd een beetje bij. Hij heeft de houten vliegerkoffer gemaakt die ik altijd meeneem." Indirect had de vader van Ronald, Tonny van Adrichem, een link met het vliegeren. Of beter: met het touw dat ervoor wordt gebruikt. Tonny van Adrichem had namelijk in zijn

Moordrechtenaar Ronald van Adrichem doet al twintig jaar aan vechtvliegeren. Deze hobby heeft hem een ticket naar de World Games in Korea opgeleverd. Een soort Olympische Spelen voor bijzondere sporten. De houten vliegerkoffer, gemaakt door zijn vader, gaat ook mee.

leven één van de touwslagerijen die vroeger aan het Oostende te vinden was. "Van mijn vader Tonny heb ik denk ik de fascinatie van het zelf touw ma-

kost misschien twintig cent. Als je lijn wordt doorgesneden, is het een ongeschreven regel dat wie de vlieger vindt, hem mag houden. Je ziet ook

ten met elkaar onderhoudt. Via dat netwerk werd hij ook gevraagd voor de World Games in Korea. "Dat blijkt een enorm sportevenement te zijn voor

doet, vindt plaats op het strand van de havenstad Busan in Zuid-Korea.

Ronald van Adrichem houdt van vliegeren, maar hij houdt ook van de hele cultuur er omheen. "Het gaat bij het vliegeren in de Ambonwijk niet alleen om het vliegeren, maar ook om het gezellig samen zijn. Het gaat niet alleen om de wedstrijd, maar om het hele sociale gebeuren. Mijn zoon van vier gaat nu ook mee. Als we thuis zijn, zegt 'ie vaak: 'Papa, gaan we vliegeren?' Soms laat ik hem ook een vlieger kleuren."

In de tijd dat Ronald van Adrichem avond na avond in de Ambonwijk te vinden was, ontstond bij hem een fascinatie voor de Molukse cultuur. "In 1998 ben ik voor de eerste keer naar Indonesië toe gegaan. Ik wilde er altijd al eens heen, gewoon omdat ik altijd al in de wijk kwam en een fascinatie had voor het land en de cultuur. In Indonesië heb ik toen mijn vrouw ontmoet. Inmiddels ben ik er al vijf keer geweest."

Eind jaren tachtig heeft Nederland een tijd gekend waarin geprobeerd werd de organisatie van vliegertoernooien en vliegerverenigingen te professionaliseren. "Er werd geprobeerd een landelijke vereniging op te richten, een soort KNVB. Dat is niet gelukt. Ik wil niet al teveel in detail treden, het is allemaal al lang verleden tijd, maar op een gegeven moment ging er iets mis. Dat heeft toen de nekslag gegeven," blikt Van Adrichem terug. Lange tijd was het stil rond het vliegeren in Nederland. Eigenlijk pas sinds een paar maanden wordt er weer meer gevliegerd door de jeugd.

Ronald van Adrichem is sinds hij begon met vliegeren nooit meer gestopt. Door veel wedstrijden te spelen, werd hij steeds beter. Hij staat naast Moordrechtse toppers als Nardo Siahaya, Michael Loupatty en Angelo Palyama. "Mijn hoogste serie van ongeslagen wedstrijden in Moordrecht is veertien," zegt Van Adrichem. "Maar Nardo heeft een keer een hele avond gestaan zonder te verliezen."

Eind september gaat Ronald van Adrichem de Nederlandse vechtvliegertroups in Korea verdedigen. Maar wat nu als er geen wind staat? "Als het regent, moeten we met plastic vliegers spelen, want de vliegers van vloeiend papier lossen dan op. En als het niet waait? Dat zou jammer zijn. In de reglementen staat dat we dan met de vlieger moeten gaan rennen en wie hem het langst in de lucht houdt, heeft gewonnen. Dat heeft dan met behendigheid te maken. Maar daar is natuurlijk niet veel aan..."

BERNIE PUTTERS

'Ik heb het vliegeren geleerd van Joop Tupamahu. Die kende mijn opa en die wilde het mij wel leren'

ken gekregen," zegt Ronald.

Goedkope sport

Net als veel Molukkers maakt ook Ronald veel van zijn vliegers zelf. Met een stuk dun papier, een soort vloeiend papier, een beetje touw en twee bamboestokjes kun je een vlieger maken. "Dat is ook leuk: dat het niet veel kost. Een vlieger

altijd veel kinderen rondhangen. En voor twintig cent loont het niet heel Moordrecht door te rennen om je vlieger te halen..."

Via wat hij noemt 'vliegerende Fransen' kwam hij in een internationaal netwerk van vechtvliegeraars terecht. Een netwerk dat via een speciale website (www.layangan.nl) contac-

bijsondere sporten. Er worden allerlei wedstrijden gespeeld van vechtsporten die niet in de normale Olympische Spelen zijn opgenomen. Veel speciale martial arts-sporten. Maar ook e-games, vechtvliegeren, maar bijvoorbeeld ook futsal. Zaalvoetbal dus. Ze verwachten tienduizend deelnemers." Het vechtvliegertoernooi waar Ronald van Adrichem aan mee-

Tessa van Nieuwpoort lost startschot

NIUWERKERK A/D IJSSEL - Komende zaterdag wordt weer de jaarlijkse sponsorfietsstocht van Stichting Nieuwerkerkers Helden, 'Dwars door het Groene Hart', gehouden. Deelnemers kunnen op drie verschillende afstanden op de pedalen door het groene hart van Zuid-Holland. Het vertrek is op het Raadhuisplein. En die organisatie heeft een plaatselijke sportheld gevonden om het startschot te lossen.

Dat gaat om negen uur 's ochtends gebeuren door niemand minder dan onze eigen nationale kampioene

Tessa van Nieuwpoort.

veldrijden bij de junioren TESSA VAN NIEUWPOORT. De renster van de Flexpointploeg raakte eerder dit jaar

nog behoorlijk geblesseerd en is nu weer op de goede weg.

De deelnemers voor de langste tochten, van 150 en 200 kilometer gaan al in alle vroegte op pad. Zij rijden in peloton en hebben onderweg enkele ravitailleringstoppen en een uitgebreide lunch. De mensen die de korte tocht van 50 kilometer willen rijden, kunnen dat op eigen gelegenheid doen. Ze krijgen een degelijke routebeschrijving mee en kunnen onderweg ook bij bezienswaardigheden stoppen.

Meer over Dwars door het Groene Hart is te lezen op de sportpagina's in deze krant.

Tamara Venrooy beschikbaar

NIUWERKERK A/D IJSSEL - Steeds meer lokale politici hebben inmiddels de knoop doorgehakt of ze de komende jaren in de nieuwe fusiegemeente politiek actief willen zijn en blijven of niet. Vorige week voegden we er weer een toe in dat rijtje toe. **TAMARA VENROOY** is beschikbaar voor haar partij de VVD.

De Nieuwerkerkse wethouder wil de komende jaren graag in de nieuwe fusiegemeente politiek actief blijven. In welke rol dat is, moet nog blijken. "Maar ik ben beschikbaar als mijn partij een beroep op me wil doen,"

Tamara Venrooy.

vertelde ze vorige week. En hoe het ook loopt: ze blijft met haar gezin in ieder geval

in Nieuwerkerk wonen de komende jaren.